

Online verhalen vertellen

In mei 2020 was er een ZOOM-meeting voor studenten van de academies uit Ekeren en Lier, georganiseerd door Katty Wtterwulghe en Veva Gerard.

De vraag die centraal stond tijdens deze meeting was, online storytelling ja of nee? En zo ja, hoe doe je dat dan?

Emily & Nick Hennesy (GB), Kathleen Rappolt (D), Nell Phoenix (GB) en Daniel Morden (GB) woonden deze meeting bij en deelden hun overdenkingen, ervaringen, tips en tricks.

Hieronder volgt een samenvatting van deze ontmoeting.

Op de vraag of je verhalen online moet gaan vertellen werd verschillend gereageerd. De een vindt het een goede mogelijkheid om in contact te blijven met je publiek, om verbinding tot stand te brengen en hecht niet zoveel waarde aan de kwaliteit. De ander wil er graag geld mee verdienen en vindt het wel belangrijk dat de opnames van goede kwaliteit zijn. Allen zijn het erover eens dat het niet te vergelijken is met verhalen vertellen in levenden lijve. Er is namelijk geen merkbare interactie met degene die kijkt en luistert. Er is geen wisselwerking. Live publiek geeft energie, je wordt erdoor gevoed.

Omdat vertellers over het algemeen weinig tot geen ervaring hebben met online verhalen vertellen wordt geadviseerd om er (als je het leuk vindt) gewoon mee aan de slag te gaan. Probeer het uit. Kijk wat er gebeurt. Begeef je ongedwongen op het onbekende pad. Gewoon doen dus!

Wanneer je er mee aan de slag gaat kun je kiezen tussen audio of video. Je kunt het live doen of van tevoren opnemen.

Audio:

Sommigen geven de voorkeur aan alleen audio. Wanneer je lang kijkt naar een verteller op beeld kan dat vervelen. Als je iemand niet kent, ben je in het begin voortdurend bezig om aan die persoon te wennen. Hoe ziet zij eruit, wat voor kleren draagt iemand, hoe praat zij. Ook kan er op de achtergrond van alles te zien zijn.

Bij audio heb je dit niet, waardoor je sneller in het verhaal geraakt. De luisteraar kan zijn eigen beelden maken. Bovendien zorgt audio er voor dat mensen niet voor een beeldscherm zitten.

Bij audio is taal belangrijk. De woorden moeten het doen. Er zijn geen woorden of gezichtsuitdrukkingen die het verhaal kunnen versterken.

Als je een audio opname maakt stel je dan voor dat iemand dicht bij je zit, bv op de rand van het bed. Het is alsof je een verhaal voor het slapen leest. Als vanzelf wordt dan je stem rustiger. Het krijgt het effect van het fluisteren van een verhaal in iemands oor.

Over het algemeen kunnen mensen langer naar audio luisteren dan kijken en luisteren naar iemand op beeld.

Video:

Stel je hebt alleen maar de beschikking over je eigen huis en de camera van je mobiele telefoon. Dan zijn er best veel dingen waar je invloed op kan uitoefenen. Bijvoorbeeld over de achtergrond. Alles wat er te zien is heeft betekenis. Wat willen het zeggen als je jezelf filmt voor een boeken kast of naast een bos bloemen?

De achtergrond vertelt veel over jou. Wees je daarvan bewust. Een drukke achtergrond, een boekenkast bv, vraagt om aandacht. Introduceer die kast. Als er foto's of andere voorwerpen te zien zijn, vertel daar dan wat over. Dit voorkomt dat mensen later afdwalen naar alles dat te zien is op de achtergrond.

De achtergrond kan heel goed bij je verhaal passen. Als verhalen zich afspelen in het bos of de tuin kun je dat ook als achtergrond nemen. Let hierbij wel op de omgevingsgeluiden zoals wind, auto's, spelende kinderen. Wind kan het geluid dusdanig verstoren dat je het verhaal niet meer kunt verstaan.

Als het kan kies dan voor een neutrale, strakke achterwand. Niet heel licht of wit, want dat is lastig in verband met het licht. Ook kan een te lichte achtergrond voor een wat doods effect zorgen. Ga niet "in" de wand staan of "in" het gordijn. Zorg voor voldoende afstand.

Kies afhankelijk van de achterwand de kleur van je kleding. Maak je gezicht sprekender door het gebruik van make-up.

Gebruik zoveel mogelijk licht als maar mogelijk is. Geen ramen achter je. Daglicht is het beste.

Wanneer je niet over een standaard beschikt waar je de camera op vast kunt klikken, kun je zelf een kleine stellage bouwen (huishoudtrap, boeken, enz.). Probeer de stand van de camera op gelijke hoogte van je gezicht te krijgen. Nooit van onderen af je gezicht filmen, dat vervormt.

Oogcontact is belangrijk. Kijk altijd naar de camera. Je hoeft niet constant te doen, maar keer er wel telkens naar terug. De camera is het uitgangspunt. Technische detail, als je je mobiel verticaal neerzet krijg je zwarte balken aan weerszijde van de opname. Het is dan wel makkelijker om in de camera te kijken. Wanneer je de mobiel horizontaal neerzet kom je helemaal in beeld. Dit is mooier, maar het is dan lastiger om in de camera te kijken omdat deze links of rechts zit. Een klein rood stickertje is handig.

De ene verteller vindt het fijn om zich voor te stellen dat er een goede vriend of vriendin aan de andere kant van de camera zit. Iemand die graag naar jouw verhalen luistert. De ander stelt zich een hele zaal vol publiek voor. Wanneer je een vertelling op ZOOM doet en er dus meerdere mensen meekijken, verwacht dan niet dezelfde aandacht en respect dat je krijgt van publiek in een zaal of theater. Blijf rustig gefocust op de camera en op die ene vriend of vriendin.

Wat betreft de afstand tussen jou en de camera, probeer dat uit. Wat vindt je fijn. Meestal is het prettig als je tot en met je middel wordt gezien. Dan blijft er nog genoeg ruimte over om je armen te bewegen.

Stel jezelf in het begin voor, nodig de mensen uit, laat ze zich welkom voelen. Vertel wat je gaat doen. Hoeveel verhalen je gaat vertellen en hoe lang ze gaan duren. De duur van de verhalen is afhankelijk van de doelgroep. Verhalen voor kinderen tussen de 5 a 7 minuten. Probeer uit wat je kunt doen met je lichaam, je bewegingen en je gezichtsuitdrukkingen. Je gezicht is dichterbij, dus het geeft de mogelijkheid om kleiner te vertellen. Je kunt het intiemer maken.

Sommige lichamelijke acties werken, andere niet. Blijf consequent in je bewegingen en je blikrichting. Experimenteer, kom dicht bij de camera en ga er weer bij weg. Aarzel niet.

Dit alles vereist een groter bewustzijn met wat je met je lichaam doet.

Je ziet geen reacties, dus je kunt ook niet zien of mensen het begrijpen en kunnen volgen.

Het verhaal en de structuur moeten volstrekt duidelijk zijn.

Tot slot, het hoeft niet perfect, geniet vooral van het experiment.